

EILIERAŠTĒ

UNTULIS EDMUNDS

DO AKĒMĒRKSNĒ...

Šērdēs, strakaliuodama ēš džiaugsma, praded stuotē,
Kumet akis saulie atrond pakavuota žvaigždiēs varda.
Tou akimirksni žaibo dūšē nošvēit omžēnuoji švēisa...
Ēr gīvēnēma keliuonie staigē neblēikt paskotēnē taška.

Ruoduos, onkstiau nikumet nebova joudū, sunkiū dēinū,
Ēr nepluovē merkous lītos ēš pu kuoju kēituos žemēs,
Neklaidēna pasālūnēs naktēis šmieklas, einont nomēi,
Ēr mienulis par pēlnati dongou neēšdrīsa ožtemtē.

Rētēniejēs palei žemē nesogaunams dongaus tekēnielis,
Tēp ē truopēj šēlmis, kāp ēsprūstē tēisē monēi i ronkas,
Kad, sospaudēs delnū sparnus, palinkietiuo anam gera kelē
Ēr prašītiuos novedams baisē tuolēj, kor pasēbēng žemē.

Verpeto ītrauk i ognēis gelmēs sūkūringa saulēs vietra,
Neblēikt laika net ikvietē i plautius gaivē uora gorkšnē,
Tamē sostuojosēmē akēmērksnie žavingamē pajunto,
Kāp soverts eso so saulēlē ont vēina ēr tuo patēis siūla.

Kēts akimirksnis bova negailestings it bodelē kērvīs,
Atsiuntē debesi, tas apsēputuojēs prarējē skaistē saulē.
Viel pu kuojuoms stuojuos žemēs plota pasēšiaušosi...
Ēš dongaus aukštībiu prasmegau i ašaru pakalnē...

NOSKAIDRIJĒMS

Ēš kalnū aukštībiu šaltū i šēltus slienius besēveizont,
Širdi apem žuodēs nenopaišuoms noskaidriējēms.
Tarp dongaus ē žemēs posiaukelie akimirksni sostuojēs,
Nosēgousti patīrēs, kad kap sēratelē pasējunti savam kūnē.

Ligi šiuolē nesakītē žuodē jjemē banguom nu lēižovē slīstē
Ē, glausdamuos vēins pri kēta kap žemougēs ont siūlo,
Dūšēs gelmie saulielēidē barvuos ognē solēipsnuojē.
Aš žuodius tus, niekor negērdietus, eilieraštio pramēnīau.

Spordiejē tas eileiraštis, kap blezdingelē saujuo sognīaužta,
Ēr taikies ēšspruktē tēisē i dausas – pas mūsa pruotievius,
Kad noneštom ēšējosēm žēnelē, kāp baisē mums anū trūkst.
Ta naujīna pavērtā kūlio ē prasmega ašaru pakalnie. Amēn.

Žemaitējē. Mukienēs Danutēs portēgrapējē

AUKUOJĒMS

Nieka nesakiau, nuors žuodē sunkē bornuo tēlpa...
Ož lēižovē anus ožspaudēs, be juokē gailēstē dosēnau.
Lai tēi mēzerējēs nu mona pēktuos ožgaidas tepražūst,
Nego, ēšsprūdē laukuon, doudas šarku ēšnešiuojemē...
Nuors ne vēina notīlieta tēisa – kap rietis kaktuo –
Dūšiuo pavērtā gēlē ironītās praradēmu znuokās,
Karalēškas liūsībēs ēr vaikēška švēntoma spindolē
Nieks nepavuoš pu stuoro puodēško tomsībēs tērštuos...
Diel šiuo atgaivuos lašelē gal posē gīvenēma paaukuotē,
Je tas gīvenēms jau īr ož nogaras senē tau palēkēs...

ŠĒŠIELIS

Slenko tau ēš paskuos kap pēkta dvasē, notrūkosi nu sēita,
Ēš pasālū pagavēs ont miediū šakū kvarkliujo tava mintis.
To nieka nejunti, net nenujauti, kas ož nogaras dedas...
Ēsivaizdouni, kad kuri laisva erdviū paukštē vaidmēni.

I mēgluos skiautēs ēsēsīautēs apsēmēto sapnū šmiekla,
Kad nesoprastomi, kor teisībē, vo kor pramans nemaītīs.
Mon tas iliuzēju žaidēms – kap angelou paleidēms i laisvē...
Be tava gīvastēis, kap veidruodis i šēpūlius sosēkoltiuo.

Bet pardaug nesēpūsk – ēr to be monēs būtomi tošti vēita.
Kas palēikt be palīdas, tam horizonta erdvēs ožsēdara,
Ēr dongaus varpū gaudēsīs nebipasēik ausū būgnieliu.
Tad sosētaikīk so monēm, kap so neišvēngamo lēkēmo.

ŽĒIMUOS PEIZAŽOS

Par snēiga līgomas noslīda mielēns vakara lēižovis,
Pamēskie prēglodosiuo truobelie ožsēdegē žēborielis,
Dongou mienolē pjautovs pradiejē šēinautē žvaigždēs.

(Nukelta i 48 p.)

(Atkelta iš 47 p.)

Sustuojės krīžkelie, nebženuojau, katrou kieli rinktėis...
Šalėp nie gīvuos dvasės, – tik vėlks ont kalna staugė...
Žegnuojaus ožsėmerkės ėr gailiejaus dėinuos vakarīkštės.
Par laukus link monės šuolės skobėnuos Kaliedas...
Tiliejau ožsėtaupės, nes žuodius jau bovau ėšbarstės.
Tad smarkė nesopikėt, kad lėkuot nepasveikintė...
Kap tik sorasio kieli atgal, tujau pat pasveikinsio...

TEISĪBĖ

Negi sakīsi, kad šelmė viejė špuosu nepažīsti
Ėr negėrdiejė, kėp žiuogelė smoikoudamė daugėnas?..
Net jeigo dongaus bitiū nektara lašelio to apsėmestomi,
Kasdėinė douna, goliedama ont stala, saldėsnė nepalėktom.

Vėsū švėntūju pieduom sekioojint paklīdosi laimės paukšti,
Savuosės pīdas omžems pragaišini dīkumū smielīnūs...
Kas pasakīs, kou berėk staigė kaltė pri žalė medė krīžiaus,
Kad bemaklėniejontėjė fırlaukiūs palėktom ėlgā kontėnė?

Pagoudas žuodė nesolauksi, nes uns ožstrėga gerklie...
Greitiau ėšgėrsi vėdoržėimė dongou Perkūna garsė bėldont,
Nego vargšėlė dūšė ėšdrīs pagluostītė apėpešiuota kūna –
Tuoki neskani teisībė golas ont šėrdėis, žadiedama infarkta.

RAMYBĖS PALINKIEJĖMS

Nebėjuok nesproksio, vėrsdams ėš truobuos i lauka,
Kumet bedontė Gėltėnė pagluostīs nosvėrosė tava ronka...
Stuoviesio kėitā ėsėkėbės i tuos bestėjės dalgė ašminis
Ėr kap pasalkonda šou kousio i anuos kaulieta kuojė...
Net jeigo kėimė pradietom trūbītė Jerichuona trūbā,
Nostelbtiuo anus, dainioudams daina aple do balondius...
Tad raminkis, kol būsio šalėp, pri tavės dausū kanceliarėjė
Neprėarties nie par žingsni, nuors ė nuorietom baisė...

NAKTĖIS PAUKŠTIS

Dėdėlė laimė būtė nebīlio naktėis paukštio,
Nieks tomsie nėveiz tava sparnū ėšmieras...
Nėveiz, tā ė nesėtrompėn gīvenėma ėš pavīda.
Gīven atsėpalaidavė, ė tau skraidītė netrokda.

Nekal lėižovės tavės pri gīedas jouduos laktas,
Neskaičioun, kėik lesala sokėši i besuoti skilvi.
Leid nardītė pu svetėmus spalvuotus sapnus,
Ė nedraud soktė pastuogies paslaptingu lėzdū.

Nenosėgousk, je pru pat ausis it strielie prašvėlpės,
Šalta viejė gūsis atsėdaus i neoždarīta longa stėkla
Ė nokrės klīkdms žemīn – tėisė valkatā pu kuojuom,
Kap mona sparnū duovėna bėndražīgiou prieteliou...

Ėš rīta, saulelė patekiejos, parīs muni rīški švėisa,
Laikruodė gruobsės tėkslė mieroutė tėkruovės ašaras...
Reklamuom spjaudīsės supermarketu belongė lagerė,
Pakvėis ėš pruota kraustītėis mondrėijė telepuonā.

Kas gėrdiejė nakti šilkini mona sparnū šlamėsi,
Tas nepražūs ėr dėinuos veidruodiu karalistie...
Net nepajos, kėp saulė dongou apsoks rata...
Ėr viel nuories atspietė, kas nakti dongou lakstė.

VĖDORŽĖIMIS

Vakar spīriau lakštingalā tėisė i snapa
Ėr joudo maliavo ėštepliuojau balta varna.
Ruopštīaus par kėtū galvas link vėrsūnės,
I apatė nospėrdamas gerašėrdius lebedas.

Vakar, klausīdams Štrausa valsa,
Skobiejaus bešuokont tau pakėštė kuojė...
Kumet valuojės, pakrėtės ont parketa,
Joukiaus, kad nieks nepaded atsėkeltė.

Vakar bovau kap apėbuovīts vāks laimings,
Nes tava nauji truoba degė lėipsna atvėra.
Šuokau pelkie, gomėnės batās apsėavės,
Žėnuodams, kad doubkasė tau guoli ruoš.

Vakar ėš saldiuos laimės šėrdės alpiejė,
Kap alpie nogara, masažistės ėškasita...
Tėkiejau, kad eso baisė dėdėlis ė galings,
Tad stūmiau kėtus kou tuoliau nu savės.

Šėndėin staigė, nepasėsakiusi ėš onksta,
Pu kuojuom garsė sotratiejė žemės ašės.
Vuo ont pakaušė ožtėška žvėrblė sūds.
Pajotau, kap pradėdo keistėis i geroujė posė.

ĪSPŪDIS

Lītos nopluovė Vītauta doubieta gatvė.
Saulė nošloustė anou akėnontio abrūso.
Akis prėmerkės, veiziejaus i pėitū posė.
Skoudė staigė sožīdiejė Parīžiaus dongos.

Sera Jurgis nosėleida it cīrolė plunksnelė
Ėš televizėjės – „Eifelė“ buokšta aukštībii,
Eidams linkou cėntra, paspaudė ronka
Ėš Maksimas ėštrūkosem Sezanou Pauliou.

Pri latviu bažnīcėlės šuona prėsėglaudės
Van Guogs Vėncė gluostė sauliegroužu žėidus.
Parkė, ož Bezdiuoniu tėlta, ont žuolies pakrėtės,
Monė Kluods so plėko mergo pruovėjė posrītius...

Tou pati akēmērksni atsėvierė dongaus vartā,
Tarpovartie ėšnėrės, 4 D formato Mėkaluojos
Paruodė mums sapnūs ėšausta Karaliu pasaka,
Vuo Konstantins pagrajėjė simfuonėjė aple jūra.

Kor svėido ciekauni sava žvilgsni, tən fantazėjė
Presoun i spalvuota krūva naujus ıspūdius.
Vuos spiejo vėsus sosliegtė pu šėrdėis preso.
Je dıvū šiū to nepastebi, esi neėšmėiguojės.

SALA

Vėsė bėjė net neıčiuoms ožklıstė i mona sala,
Emigrantā, žvejė plauk pruo šali neatsėokdamė, –
Kas – i rıtus, kas – i šiaurė, kas – i vakarus, kas atbols...
Net žoviedras neožlek paveizietė, kāp aš gıveno.
Ēr nelauko svetiū nekvėistūju apsėlonkont,
Pakrontie ont gelžėnė soula vėins pats siedo,
Nogara i sausa pošėis šaka pasėkasıdams...
Net Perkūnou gailo žaiba monėi žadintė.
Neskaud šėrdės, kad šviturıs ožvakar novėrta,
Nakti taka i lūšnalė apšvėit mienuлис skaistos,
Rıtmetie pažadėn sėlkiu saldebalsiu chuors,
Jūratė nepalėikt be darba – gintarus i luova atneš.

Je tuos saluos mon kas nuors be ožtūras pavıd,
Tegu ožplauk pas muni i svetiūs nedvejoudams,
Dousio pėitams palaižıtė jūras biesa oudėga,
Leisio pagaloustė duntis i akminini bundeli.
Je lig vakara okata vėişıetė svetiou nepraeis,
Paskondinsio anou karto so saulielıdio.

PERLOS

Spardė, kuojuom trıpė, daužė tretiouji bruoli – mėzerėjė...
Srutū doubie skondėna, lėižuviu iluoms baksnuojė,
Ont šakiu, kap kriupi pamuovė, neşıuojė miesta gatviem...
Mūčėjė tėik, kėik svėkatas toriejė, pakol novargė ožmėga...
Atsėbodė pašuonie perla atrada ė brongė pardavė torgou.

ROBEŽIOS

Šėpos tau skėrta robežiaus stuoviek tıkė –
Tik toukart būsi saugos kap mažos lelioks,
Prėglausts pri šėltuos krūtėnės mamas,
Ēr nieks ės pasalū nekiesėnsės ožveržtė
Šėkšnuos kėlpa ont tava nekalta tėiva kakla...

Ē nedrısk dūsautė kap veršielis pjaunams,
Je žiuovolıs jims laužıtė žondėkaulius
Ē seiladrıkiaus nebvaliuosi sostabıtė...
Juk pėlka rutina tau smarkė praėlgėn omžio,
Atėtuolindama keliuonė i ruojaus pėivas.

Bet jeigo ožsėmėslısi kėštė smaila nuosi tən,
Kor nieks neleid lıstė be atsėkra leidėma, –
Papulsi skaudė duorėisėms pėkčems i nagus...
Sumıniuos anėi tavi, sotrıps i porva kuošė
Ēr nokrızıous pagriuovie pri platė vėiškėlė.

Kap kuoki nokelnieta biesvaiki tavi ruodıs
Niekam tėkosė, begiedėška pavızdė vėituo
Vėsėms neklaužaduoims ė griešninkams...
Vuo to veiziesıs atgal ož paržėngta robežiaus
Ē speliuosi, dėl kuo tavės nieks nebnuor mılietė.

ATSĒKRATĪMS

Pakıriejė pėlkas, niaurės mintis
Pakıriejė nespalvuotė sapnā...
Nosėtvieriau pėrštu galās
Baltū jūras porslū vierėni... –

Kažkor žaliuo gelmie sodejava
Žėlvėna apleista Baltėjės laumė.
Vėituo gintara i pavėrşio kielies
Tomsė žalė dumbļa garbanas.

Vies, papūtės stuorus žondus,
Stūmė tėrşta mėgla tėisė i akis.
Aitvars, nu oudėguos notrūkės,
Noskınė dūselė dongaus vėdorie.

Svetėma bieda skausma nesokielė,
Ēşsenieriau ės panėžosė kailė...
Pasėgavėns skeltoudegė blezdinga,
Noliekiu ėiškuotė vakarıkštė medaus.

Ēr neblėka gelsvuo smiltiu kninguo
Ironıtū mona piedu paslaptingu žėnklū...
Saulė rıtuo, rėsdamuos par gaivi dongo,
Džiaugsės, nebmattėdama mona šėveliūras.

Kažkas naus pareis i mona apleista vėita
Ēr draugaus so saulė lig tuos dėinuos,
Pakol viel rıtuojos praras sava gera kaina.

SIEKLA

Ožbierė anou žemiem nu pradiuos ligi pat gala,
Kraus beveizont pasėvertė i sospaustas dolkės.
Prasėvierė gemala skrabėnelė i dvė lıgės dalis –
Ēş vėinuos šuokuos daigielis orbintėis i švėisa...
Ontra gemala posė kėbuos i dėrvuožemi,
Šaknū čioptovelės skverbies linkou cėntra,
Kor bepruotėškuos gėlibies ognėis sorakinta
Plost ikaitosi gelžėnė saulės palıduovės šėrdės.
Tėp sodıgst nenobeicouta žmogaus dūşės siekla...
Ēr prasėdėd pėrmuoji omžėna gıvenėma stuotelė.